

1. Õpetamise eesmärgid

Saksa keele õpetusega taotletakse, et õpilane:

1. saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
2. huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
3. omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
4. tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
5. huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
6. oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

2. Õppetegevus ja läbivad teemad

2.1 Õppetegevus

Saksa keele õpetamisel tuleb meeles pidada, et õpilasel on juba vähemalt ühe võõrkeele õppimise kogemus, mis võimaldab omandatu üle kanda uue võõrkeele õppimisele.

Õpetuses on oluline mängulisus. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Õpilased õpivad võõrkeele sõnarõhku ja lauseintonatsiooni ning omandavad õige hääldusaluse. Selleks kasutatakse muuhulgas (rütmi)salme ja laule. Kuulamisel kasutatakse põhiliselt adapteeritud ja õpiotstarbelisi tekste, nt lühidialoogid ja -monoloogid. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt omandatud. Õpitu kinnistamine tagatakse süstemaatilise kordamise ja eelnenud materjaliga seostamise teel.

Õpetaja tutvustab saksa keele maa(de)le iseloomulikke kultuuritavasid, nt rahvuspühi, kasutades erinevaid näitlikustamise vahendeid (nt filmilõigud, muusikavideod)

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

1. kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine; vajaliku informatsiooni eristamine
2. sobitusülesande lahendamine (pildi vastavus kirjeldusele);
3. mudeli järgi dialoogi esitamine;
4. rääkimine pildi alusel;
5. häälega lugemine;
6. laulude ja luuletuste esitamine;
7. lihtsa faktilise info leidmine tekstist; erinevate lugemisstrateegiatega tutvumine.
8. mudeli järgi kirjutamine: ankeeti täitmine, küllakutse, õnnitlus- ja tänukaardikirjutamine; sõbrale kirja ja elektronkirja kirjutamine
9. sõnastiku kasutamine
10. e-õppekeskkonna kasutamine

2.2 Läbivad teemad

põhitähelepanu on järgmistel läbivatel teemadel

„Õppimine ja töö”-EÕ

„Kodukoht Eesti”- KK

„Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur”- KI

„Igapäeva elu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg”- TK, TI

„Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäeva elu. Õppimine ja töö” – TO

„Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur”

„Igapäeva elu. Õppimine ja töö”, „Vaba aeg” - VK

3. Õppesisu ja üldpädevused

tundide arv: 105

3.1 Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA JA TEISED – M, Õ, V, Em,

Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt), enesetunne (nt hea/halb tuju); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

KODU JA LÄHIÜMBRUS – M, Õ, So, Em,

Pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

KODUKOHT EESTI – M, Õ, V, Em,

Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhivõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).

RIIGID JA NENDE KULTUUR - M, Õ, V, Em,

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt);

Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ - M, Õ, V, So, Em,

Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt).

VABA AEG - M, Õ, V, Em,

Lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit jmt), huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega), lemmikloom, erinevad spordialad

3.2 Keelelised teadmised, grammatilised vahendid

SÕNAJÄRG LAUSES	Sõnajärg lihtlauses. <i>Satzklammer</i> modaalteguõnade, lahutatava eesliitega teguõnade ja ajavormi <i>Perfekt</i> kasutamise korral: <i>Er will nach Hamburg kommen. Wir fangen um zwei Uhr an. Er hat drei Jahre in Berlin gelebt.</i>
LAUSE	Lihtlause - jaatav, eitav lause, küsi- ja käsklause: <i>Ich suche die Bahnhofstraße. Wann sehen wir uns? Setz dich, bitte! Nimmst du Kaffee oder Tee?</i> Liitlauseid rinnastavate sidesõnadega: <i>Ich trinke Tee und meine Mutter trinkt Kaffee.</i> Liitlause: kõrvallause alistavate sidesõnadega <i>weil, dass, wenn:</i> <i>Ich weiß, dass er kommt. Wenn es nicht regnet, können wir gehen.</i>
TEGUSÕNA PÕÖRAMINE	<i>Präsens;</i> <i>Perfekt.</i> Kasutatavamad teguõnad; <i>Präteritum: sein, haben</i> + modaalteguõnad (<i>müssen, können, wollen</i>) 1. ja 3. pöördes; käskiv kõneviis (2. pööre): <i>Entschuldigen Sie!</i> (püsiväljendina).
TEGUSÕNA	Modaalteguõnad: <i>mögen (ich mag, ich möchte), dürfen, können, müssen, wollen; sollen</i> kasutatavamad lahutatava eesliitega teguõnad; abiteguõnad: <i>sein, haben;</i> kasutatavamad enesekohased teguõnad; kasutatavamate teguõnade rektsioon
NIMISÕNA JA ARTIKKEL	Nimisõna sugu, mitmus, käänamine: <i>Nominativ, Akkusativ;</i> <i>Dativ</i> kindlates väljendites <i>in der Schweiz, am Montag;</i> määrav ja umbmäärane artikkel, artikli puudumine; eitussõna <i>kein.</i>

OMADUSSÕNA	Omadussõna öeldistäitena ja määrsõnalises kasutuses: <i>Ich bin klug. Er lernt gut.</i> Omadussõna täendina: käänamine määrava ja umbmäärase artikliga: <i>Nominativ, Akkusativ;</i>
ASESÕNA	Isikuline asesõna. Käänamine: <i>Nominativ; Akkusativ;</i> omastav asesõna (<i>mein, dein</i>); küsiv asesõna <i>Wer? Was? Wie viel?...</i> ; näitav asesõna (<i>der/ das/ die</i>); umbmäärane asesõna (<i>viele, nichts, etwas, ...</i>); umbisikuline asesõna <i>es</i> püsiväljendites <i>Wie geht es?</i>
AEGA VÄLJENDAVID EESSÕNAD	Püsiväljendid: <i>am Montag, in der ersten Stunde, 20 vor drei, um fünf Uhr</i> <i>Was machst du an/ zu Ostern?</i>
KOHTA VÄLJENDAVID EESSÕNAD	Püsiväljendid: <i>in Estland, nach Berlin, aus Deutschland, ...</i> Eessõnad akkusatiivi ja daativiga (<i>Wechselpräpositionen</i>): <i>Stell den Wagen vor das Haus. Der Wagen steht vor dem Haus.</i>
MUUD EESSÕNAD	<i>Ich fahre mit dem Bus.</i> <i>Das brauche ich für Sport.</i> <i>Wir gehen zu Fuß</i>
ARVSÕNA	Põhiarvsõna (1–100): <i>Es ist jetzt fünf.</i> <i>Es kostet drei Euro.</i> Järgarvsõna: kuupäev: <i>Heute ist der zwölfte Juli.</i> Kellaaeg, aastaarv <i>Ich bin 1997 geboren.</i>
SIDESÕNA	Rinnastavad sidesõnad: <i>und, und auch, oder, aber.</i> Alistavad sidesõnad: <i>weil, dass, wenn.</i>
SIDUVAD MÄÄRSÕNAD	<i>Zuerst waren wir in Berlin, dann in Dresden.</i>
SÕNATULETUS	Liitsõnade moodustamine: <i>hellblau, Schneemann, Schwimmbad, ...</i> enam kasutatavad tegusõnade liited: <i>mitspielen, ...</i> Enam kasutatavad nimi-, omadus- ja tegusõnade tuletusliited: <i>Schwimmer, Verkäuferin, freundlich abfahren¹, anrufen,...</i>

4. Õpitulemused

7. klassi õpilane

1. saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
2. kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse kirjeldamiseks;
3. kuulamisel saab aru õpitud sõnavara ulatuses tekstidest, lauludest, samuti passiivset sõnavara sisaldavatest tekstidest; mõistab konteksti abil neis esinevaid üksikuid tundmatuid sõnu;
4. reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
5. saab aru ka tundmatuid sõnu sisaldavatest lühitekstidest, kasutades piltide, konteksti või sõnaraamatu abi; on tuttav erinevate lugemisstrateegiatega.
6. on omandanud esmased teadmised saksa keelega seotud kultuuriruumist;
7. suhtub positiivselt saksa keele õppimisesse;
8. rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
9. töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
10. seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;

Hindamine

Õpitulemuste hindamisel lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosast.

Põhiliselt hinnatakse positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, mille käigus tõstetakse esile õpilase edusamme. Õpetaja juhib puudustele tähelepanu taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada. Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa.

7.klassis hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, kuid ka kõiki teisi osaoskusi lõimitult.